

TIINA ALAKÄRPPÄ

TUOMITTUJEN TERAPEUTTI

MUSTA MAAILMA NÄYTTÄÄ TÄLTÄ

DOCENDO

TIINA ALAKÄRPPÄ

TUOMITTUJEN TERAPEUTTI

MUSTA MAAILMA NÄYTTÄÄ TÄLTÄ

DOCENDO

Copyright © Tiina Alakärppä ja Docendo
Docendo on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

Toimitus: Heidi Holmavuo
Taitto: Jukka Iivarinen / Taittopalvelu Vitale
Kansi: Olli Järvinen / Shaky Nut Oy

ISBN 978-952-382-822-3

Painettu EU:ssa

SISÄLLYS

KIIITOS	7
ALKUSANAT	9
JOHDANTO: TUOMITTUJEN TERAPEUTIN SYNTY	11

OSA 1

TYÖ SEKSUAALIRIKOLLISUUDEN PARISSA	21
ENSIKOSKETUS MUSTAAN MAILMAAN	54
Ehkä en onnistu	56
En voi tukeutua toivoon.....	65
Ei ole absoluuttista hyvää tai pahaa	73
Vaaraa kaikkialla	82
Epävarmuuden pelko.....	102
RIKOKSIIN SYYLLISTYNEEN KOHTAAMINEN	113
Itseen tutustuminen.....	115
Tietoinen läsnäolo.....	135
Irti tietämisen tarpeesta	141
Havainnointi.....	152
Sudenkuoppia	166

OSA 2

ROHKEASTI MYÖTÄTUNTOINEN	177
Empatiasta myötätuntoon	178
Tasapuolisuus.....	195
Viisaus.....	210
Kärsivällisyys.....	218
Myötätunnon rohkea laajentaminen	230
SEKSUAALIRIKOLLISUUDEN EHKÄISEMISEN TARPEELLISUUDESTA.....	239
Sytä ja seurauksia.....	240
Muutos on aina mahdollista.....	253
MINUSTA MAAILMA NÄYTTÄÄ TÄLTÄ	270
Herkistyminen	271
Ei kiitosta ja kiitos	288
LOPPUSANAT.....	295
LÄHDELUETTELO	297

KIITOS

Kirja on syntynyt ROAD – Kohti rikoksetonta elämää -hankkeessa tekemäni työn pohjalta. Haluan kiittää Silta-valmennusyhdistyksen johtoa hankehakemuksen kirjoittamisesta ja oikeusministeriötä hankkeen rahoituksesta. Ilman teitä tätä hanketta ei olisi toteutettu eikä tätä kirjaa kirjoitettu. Haluan myös kiittää jokaista Rikosseuraamuslaitoksen työntekijää luottamuksesta ja kollegiaalisuudesta. Ilman teitä en olisi päässyt tekemään työtäni ja kehittymään tämän aihepiirin parissa. Kiitän myös kaikkia kollegoitani ja työnohjaajiani, jotka ovat kulkeneet rinnallani tällä matkalla ja samalla antaneet minulle ensiarvoisen tärkeää psyykkistä tukea. Lisäksi haluan kiittää jokaista, joka työskentelee seksuaalirikollisuuden maailmassa niin tekijöiden, potentiaalisten tekijöiden, uhrien kuin läheistenkin parissa. Teidän panoksenne turvallisemman maailman puolesta on mittaamattoman arvokas.

Erityiset kiitokset kaikille teille, jotka olitte tukenani tämän kirjaprojektin aikana. Jokaiset käymämme keskustelut kirjaani liittyen olivat minulle erittäin tärkeitä. Kiitos Aino, Anna, Anu, Ikraam, Khadra, Lama, Maija, Maria, Mikko, Nina, Nouran, Paco, Pertti, Rojin ja Tawar. Kiitos myös rakkaalle puolisololleni ja Kekelle. Ilman teitä kirjani ei olisi valmistunut.

Haluan myös kiittää Geshe Pema Dorjeeta ja Lobtsang Tseringia saamistani arvokkaista buddhalaisista opetuksista ja neuvoista.

Kaikista nöyrimmät kiitokset haluan kuitenkin osoittaa asiakkailleni. Kiitos luottamuksesta ja oman maailmanne avaamisesta. Rikoitte monia ennakoasenteitani ja opetitte enemmän kuin tutkimuskirjallisuudesta voi oppia. Teidän myötänne minusta kasvoi hieman parempi ihminen, mutta mikä tärkeintä, yhteistyömme ansiosta saimme lisätietoa seksuaalirikoksiin johdaneista tekijöistä ja kehitettyä menetelmiä seksuaalirikosten ennaltaehkäisyyn.

ALKUSANAT

Tuijotan työpöydälläni olevaa pientä kermanväristä buddhalaisen jumalolennon, *Ksitigarbhan*, patsasta. Ksitigarbhanin sanotaan olevan lasten suojeluspyhimys mutta myös opastavan olentoja myötätuntoisesti vapautukseen mielensisäisistä helvetistään. Hänen kerrotaan sanoneen, että *”niin pitkään kuin helvetit ovat olemassa, anna minun pysyä täällä vapauttamassa olentoja”*. Buddhalaisuutta tutkiva puolisoni halusi patsaan työhuoneeni pöydälle, sillä hänen mielestään se kuvasi tekemääni työtä seksuaalirikollisuuden ehkäisemisen parissa.

Seksuaalirikollisiin liittyy voimakkaita stigmoja, ja heidän tekojaan pidetään yleisesti alhaisina ja kuvottavina. Julkisessa keskustelussa seksuaalirikolliset ovat kohderyhmä, joka harvoin saa teoilleen ymmärrystä. Kuten eräs asiakkaani totesi: *”Väkivaltarikollinen voi olla ex-rikollinen, huumeidenkäyttäjä ex-narkomaani, mutta seksuaalirikoksen tekijä ei ole koskaan ex-seksuaalirikollinen.”* Yksikään seksuaalirikollinen ei tule kirjoittamaan bestsellerkirjaa elämästään entisenä seksuaalirikollisena.

Tämä kirja ei puolustele seksuaalirikoksiin syyllistyneitä tai heidän tekojaan. Työssäni olen kuitenkin kohdannut lukuisia seksuaalirikoksiin syyllistyneitä, kuunnellut heidän elämän-

tarinoitaan ja pyrkinyt ymmärtämään syitä heidän tekojensa taustalla. Rikollisiin tekoihin syyllistyneiden taustalla voi olla traumaattisia elämäntarinoita, poikkeavaa seksuaalista kiinnostusta, persoonallisuushäiriöitä, rikollista käytöstä puoltavia ajatuksia ja asenteita, ihmissuhdehaasteita sekä lukuisia muita elämänhallinnan ongelmia. Kohderyhmälle on pystyttävä tarjoamaan heidän tarvitsemaansa apua, jotta rikoksia ei tapahtuisi tulevaisuudessa ja jotta maailma olisi turvallisempi paikka. Rikokset kun koskettavat heidän itsensä lisäksi lukuisia muitakin ihmisiä, ennen kaikkea rikoksen uhreja ja heidän lähipiiriään, mutta myös tekijän perheenjäseniä, sukulaisia ja ystäviä, jotka eivät ole voineet millään tapaa vaikuttaa tekoihin.

Työssäni minulla on täytynyt olla keinoja kohdata tämä rikollinen todellisuus ja kyky toimia siinä kyetäkseni ennalta ehkäisemään uusintarikollisuutta. Liian moni ummistaa silmänsä seksuaalirikollisuudelta, käyttää sitä puoluepoliittisena lyömäaseena tai kääntää sille yksinkertaisesti selkensä.

Kuten työpöydälläni olevan Ksitigarbhan vala kuuluu: *”Jos minä en mene helvetteihin auttamaan siellä kärsiviä olentoja, kuka menee?”*

JOHDANTO: TUOMITTUJEN TERAPEUTIN SYNTY

Oli vuosi 2020, muutama päivä ennen jouluaattoa. Olin matkustanut kotikaupungistani Helsingistä joulun viettoon lapsuuteni maisemiin Pohjois-Suomeen. Meikkasin lapsuudenkotini kylpyhuoneessa puhelin vierelläni, sillä odotin puhelua. Muutamaa päivää aikaisemmin olin ollut työhaastattelussa, ja tieto tehtävään valittavasta oli luvattu ilmoittaa minulle ennen jouluaattoa.

Puhelimeni soi. Menin kylpyhuoneessa olevaan saunatilaan ja suljin oven perässäni. En halunnut muiden talossa olevien ihmisten kuulevan puhelua. Olin itse asiassa salannut heiltä työhaastattelun, johon olin osallistunut. Olin ainoastaan kertonut heille tärkeästä työpuhelusta, mutta en halunnut kertoa, mistä puhelussa oikeasti oli kyse.

Vastasin puheluun.

Puhelimen toisessa päässä oleva naisääni, tuleva esihenkilöni, totesi, että minut oli valittu projektipäälliköksi ja seksuaaliterapeutiksi Silta-valmennusyhdistyksen projektiin, jota rahoitti oikeusministeriö. Rahoitus tuli väkivaltarikollisten sekä seksuaalirikollisuuden ehkäisy- ja katkaisupalveluiden kehittämiseen ja palveluiden käytön lisäämiseen osoitetun erityis-

avustusten potista. Projektin päätavoitteena oli kehittää menetelmiä ulkomaalaistaustaisille seksuaalirikoksiin syyllistyneille henkilöille uusintarikollisuuden ehkäisemiseksi. Tulisin työskentelemään Suomen eri vankiloissa ja myös niiden ulkopuolella seksuaalirikoksiin syyllistyneiden kanssa. Tiimiini tulisi kuulumaan lisäksi kaksi muuta työntekijää.

Syy, miksi olin hakenut kyseiseen projektiin, johtui oikeastaan työhistoriastani. Olen toiminut lähes aina siellä, missä ihmisillä ei ole ollut ääntä, missä heitä ei ole haluttu kuulla tai missä heihin ei ole saatu yhteyttä. Muutettuani Helsinkiin 18-vuotiaana aloitin työskentelyn vaikeasti vammaisten hoitopulaisena Rinnekoti-Säätiössä. Tästä alkoi usean vuoden mittainen työni kehitys- ja liikuntavammaisten parissa hoitolaitoksissa ja koulumaailmassa. Opiskelin samaan aikaan Helsingin yliopistossa vammaistutkimuksen kursseja, jolloin luin YK:n julistaman Kansainvälisen vammaisten päivän teemasta ”*Nothing about us without us*”. Tällä sloganilla on pitkä historia. Tämän sloganin mukaan mitään päätöksiä ei tule tehdä ilman, että päätöksenteossa mukana ovat ne ihmiset, joiden elämään päätökset vaikuttavat. Tämä ajatus kosketti minua syvästi ja määritteli suhtautumiseni ihmisiin ja heidän auttamiseensa siitä hetkestä lähtien.

Valmistuin vuonna 2015 teologian maisteriksi, josta jatkoin väitöskirjatutkimuksen pariin. Väitöskirjani käsittelee arjen islamiin ja seksuaaliseen toimijuuteen liittyviä kysymyksiä. Samaa aikaan opiskelin myös seksuaalineuvojan ja seksuaaliterapeutin pätevyudet. Vuodesta 2018 alkaen työskentelin Sosiaalipedagogiikan säätiössä eri kieliryhmiin kuuluvien seksuaaliterveyden edistämisen parissa ja koulutin muun muassa tyttöjen ja naisten sukuelinten silpomisen ehkäisemisestä. Työni aikana vuonna 2020 aloin saada yhteydenottoja Suomen

eri vankiloista, ja minulta kysyttiin, olisiko minulla tai koulutamillani eri kieliosaamista omaavilla sosiaali- ja terveystaustaisilla mentoreilla kiinnostusta tulla auttamaan näihin eri kieliryhmiin kuuluvien vankien kanssa tehtävässä työssä. Sekä minulla että monilla mentoreilla oli tähän kiinnostusta. Projektin rahoitusmalli ei kuitenkaan mahdollistanut vankiloissa tehtävää, ensisijaisesti viranomaisille kuuluvaa työtä. Kävin kuitenkin jo tuolloin useita keskusteluita vankiloiden työntekijöiden kanssa, mikä mahdollisti minulle elämäni ensimmäisen vankilavierailun. Minulla ei ollut rikosseuraamusalan koulutusta, enkä koskaan kuvitellut tai haaveillut työskenteleväni rikosseuraamusalalla. Olin kuitenkin avoin ajatukselle työskentelemisestä rikoksiin syyllistyneiden parissa siitä hetkestä lähtien, kun ymmärsin omaavani tietotaitoa, joka voisi edistää yhteiskunnan turvallisuutta ja suojella ihmisiä joutumasta seksuaalirikosten uhreiksi.

Tiesin jo ennen puheluun vastaamista, että tämä työ tulisi aloittaa nollapisteestä. Kukaan Suomessa ei ollut aiemmin perehtynyt syvällisesti tämän kohderyhmän kanssa työskenteleeseen. Minun täytyisi aloittaa työ tiimini kanssa tutustumalla ensin kohderyhmään ja sen erityispiirteisiin. Minun pitäisi myös kulkea kohderyhmän rinnalla heidän vankeudesta vapautteen kulkevalla polullaan ja kerätä tietoa heidän tarpeistaan. Tieto tulisi lisäksi jalkauttaa tehokkaampia uusintarikollisuuden ehkäisytyökaluja kaipaaville rikosseuraamusalan ammattilaisille. Jo olemassa olevat kuntoutusmenetelmät eivät välttämättä sellaisenaan soveltuneet varsinkaan luku- ja kirjoitustaidottomille vangeille. Usein myös moninaiset kieli- ja kulttuurimuurit haastoivat ammattilaisten näkökulmasta työskentelyä. Hankkeesta saatava tieto olisi tärkeää myös jalkauttaa yhteiskunnan eri sektoreille, jotta niissä työskentelevät ammattilaiset voisivat

vahvemmin vaikuttaa siihen, että ensimmäistäkään seksuaalirikosta ei tehtäisi.

Olin todella iloinen valituksi tulemisesta, vaikka totta puhuakseni mietin vakavasti, aionko todella ottaa työn vastaan. Vahva ennako-oletukseni kun oli, että työ ei tule olemaan helpoaa. Jo työ itsessään haastoi mieltäni, mutta lisäksi mielessäni sinkoilivat ajatukset minuun kohdistuvista ajolahdeista sosiaalisessa mediassa, maalitus ja monenlaisen vihapostin määrä. *”Tiina Alakärppä – Kukkahattutäti, joka auttaa seksuaalirikollisia”* näin mielessäni vihaposteissa kirjoitettavan. Tämän lisäksi pohdin, että palautetta työstäni saattaisi tulla jopa itselleni tärkeiltä, läheisiltä ihmisiltä. Kaikki eivät suinkaan tulisi arvostamaan työtäni. En tiennyt, olisinko valmis tähän kaikkeen.

Minä kuitenkin otin työn vastaan.

Puhelun jälkeen kävelin hymyillen kylpyhuoneesta keittiöön muiden pariin. He halusivat tietää syyn leveään hymyyni. Kerroin juuri ottaneeni vastaan uuden työn, ja he tietysti halusivat uteliaana tietää enemmän tulevan työni sisällöstä. Kerroin työstä ja sen ainutlaatuisuudesta Suomessa. Mainitsin myös uuden työni tärkeydestä – olihan sen päätavoitteena seksuaalirikollisuuden uusimisen ehkäisy. Osa keittiössä olleista henkilöistä onnitteli minua uudesta työstäni, osa ei. Tämä oli ensimmäinen oppituntini, sillä ymmärsin jo tällöin aiemman oletukseni osuneen oikeaan. Tässä työssä tulisi totisesti varautua siihen, että kaikkia ihmisiä ei tekemäni työ miellytä ja että he tulisivat kertomaan sen minulle todennäköisesti hyvin suoraan.

Joskus työn päämäärän on kuitenkin oltava yhtä ihmistä suurempi, ja koska seksuaalirikoksien ehkäiseminen on ensiarvoisen tärkeää, oli egoni astuttava sivuun. Oli aika kääriä hihat. Olin ylpeä rohkeasta valinnastani.

Tiesin, että työni myötä hyppäisin rikollisuuden mustaan maailmaan, jossa elävistä ihmisistä ja heidän teoistaan ihmiset eivät ehkä halua kuulla. Osa taas haluaa kuulla yksinkertaistetun ja kauhistellun version, jota on helppo käyttää rasismiin tai puoluepolitiikan keppihevosenä. Harva on kuitenkaan valmis kuulemaan totuudenmukaista tietoa seksuaalirikoksista, seksuaalirikoksiin syyllistyneistä ja rikoksiin johtaneista tekijöistä. Minua sen sijaan kiinnostivat ihmiset tekojen takana ja tieteellinen lähestymistapa seksuaalirikollisuuteen ja sen ehkäisemiseen. Minun tuli hankkia oikeaa tietoa ja samalla kohdata omia ennakoasenteitani ja käsitellä omia pelkojani. Tiesin, että terapeutina minulla ei olisi käytössä poliisien ja vartijoiden tapaan mitään kättä pidempää. Terapiahuoneessa olisivat läsnä vain minä ja asiakkaani. Tämä ei kuitenkaan saanut minua perääntymään.

Työni *”Tuomitujen terapeutina”*, seksuaaliterapeutina ja projektipäällikkönä, alkoi helmikuussa 2021. Nimi *”Tuomitujen terapeutti”* on peräisin YLEn 3. lokakuuta 2022 julkaisemasta työstäni kertovasta uutisesta. On selvää, että työssäni ammattilaisena on tärkeää olla tuomitsematta ihmisiä. Pidän kuitenkin nimestä, sillä se herättää ihmisten mielenkiinnon työtäni kohtaan. Paradoksaalista kyllä oletin, ettei kukaan olisi kiinnostunut kuulemaan työstäni, mutta tähän päivään mennessä olen ollut kertomassa sekä työstäni että seksuaalirikollisuuden tutkimusperusteisesta tiedosta Suomen kaikissa päämedioissa. Työni tullessa *”julkiseksi”* myös useampi kustantamo oli kiinnostunut julkaisemaan työstäni kirjan.

Kirjan nimi oli jo olemassa: *Tuomitujen terapeutti*.

KIRJASTA

Kirja ei ole ainoastaan tietokirja seksuaalirikollisuudesta. Kirja kertoo kolmen vuoden aikana tekemästani työstä seksuaalirikollisuuden parissa. Kirjan luvut ovat kaunistelemattomia kuvauksia työstäni, työn herättämistä tunteista ja sen aiheuttamista pohdinnoista. Jotta olen pystynyt avaamaan omakohtaisia kokemuksiani ja pohdintojani mahdollisimman syvällisesti, kuljetan niiden rinnalla asiakas- ja tapahtumakuvauksia. Kaikki tarinallistetut asiakas- ja tapahtumakuvaukset pohjautuvat tositapahtumiin, mutta niitä on ajankohdallisesti ja sisällöllisesti muutettu tunnistamattomiksi asiakkaiden, uhrien ja heidän lähipiirinsä suojelemiseksi. Uskon kuvausten avaavan seksuaalirikollisuuden ja seksuaalirikoksiin syyllistyneiden kanssa tehtävän työn äärimmäistä luonnetta.

Kirja on kirjoitettu kaikille aihepiiristä kiinnostuneille, mutta heidän lisäksi kaikille vaikeiden asioiden äärellä toimiville ammattilaisille: terapeuteille, psykologeille, mielen-terveysalan ammattilaisille ja muille haastavissa ammateissa toimiville. Toivon, että kirja antaa jokaiselle lisää tietoa ja mahdollisesti rikkoo seksuaalirikollisuuteen ja seksuaalirikoksiin syyllistyneiden kuntoutustyöhön liittyviä ennakoasenteita. Toivon myös, että jokainen, joka tuntee kyvyttömyyttä seksuaalirikollisuuden ehkäisemisen äärellä ja joka tuntee oman työnsä olevan merkityksetöntä, löytää tästä kirjasta uusia näkökulmia. Olen tyytyväinen, mikäli kirjani rohkaisee edes muutamia pään pois kääntämisen sijaan kääntämään katseensa kohti joskus niin raadollista todellisuutta ja tekemään töitä turvallisemman maailman puolesta.

KIRJAN ETENEMINEN

Kirja on jaettu kahteen osaan. Osassa 1 tarkastellaan sitä, mil-laisessa maailmassa seksuaalirikoksien parissa työskennellään ja miltä tuo maailma näyttää. *Työ seksuaalirikollisuuden parissa* -niminen luku pitää sisällään pääosin tutkimuksiin pohjautuvaa tietoa seksuaalirikollisuuden maailmasta ja siinä työskentelemi-sestä. Kerron asiakkaideni moninaisuudesta, seksuaalirikoksista, seksuaalirikollisten parissa tehtävän työn kuormittavista teki-jöistä, työn vaikutuksista psyykeeseen ja maailmankuvaan sekä siitä, miten nainen voi työskennellä tällaisella kentällä. *Ensi-kosketus mustaan maailmaan* puolestaan kuvaa erityisesti en-simmäisen työvuoteni ihmis- ja maailmankuvallisia pohdintoja. *Rikoksiin syyllistyneen kohtaaminen* -nimisessä luvussa kerron, millaisia ajatusprosesseja työ on minulta vaatinut sekä sitä, miten olen kehittänyt tietoisien läsnäolon kykyäni pystyäkseen kohtaamaan kohderyhmääni sekä pysyäkseen toimintakykyisenä ja hyvinvoivana.

Osa 2 on sisältönsä puolesta omakohtaisempaa pohdintaa siitä, miltä maailma näyttää seksuaalirikoksien ehkäisemiseen pyrkivän ammattilaisen näkökulmasta. Tässä osassa kirjan si-sältö muuttuu enemmän maailmankuvalliseksi pohdinnaksi, minkä rinnalla kuljetan koko ajan asiakastyön esimerkkejä. Pääluke *Rohkeasti myötätuntoinen* käsittelee myötätuntoa ja sen tärkeyttä kovassa rikollisuuden maailmassa niin asiakastyön kuin oman hyvinvoinnin edistämisenkin näkökulmista. *Seksuaali-rikollisuuden ehkäisemisen tarpeellisuudesta* -niminen luku pu-olestaan kertoo maailmankuvastani, jonka avulla olen löytänyt työlleni laajaa merkitystä ja tarkoitusta. Viimeisessä luvussa, *Minusta maailma näyttää tältä*, kerron, miten näkemykseni elämästä ja maailmasta muuttuivat työni myötä.

TUOMITTUJEN TERAPEUTTI

MUSTA MAAILMA NÄYTTÄÄ TÄLTÄ

SYNKKÄ SEKSUAALIRIKOLLISUUDEN MAAILMA SISÄLTÄÄ MONINAISTA RIKOLLISUUTTA, PERSOONALLISUUSHÄIRIÖITÄ, KIEROUTUNEITA AJATUSMALLEJA JA TRAAGISIA ELÄMÄNTARINOITA.

SEKSUAALIRIKOKSIIN syyllistyneiden seksuaaliterapeutti Tiina Alakärppä on pysähtynyt tuon maailman äärelle. Samalla hän on joutunut etsimään vastauksia lukuisiin kysymyksiin pysyäkseen toimintakykyisenä.

MITEN kohdata vakaviin seksuaalirikoksiin syyllistyneitä ihmisiä? Miten käsitellä ihmismieltä järkyttäviä tekoja ja turvallisuuden tunteen rikkoutumisen synnyttämää pelkoa? Miten säilyttää myötätuntoinen suhtautuminen ihmisiin ja elämään? Miten perustella itselle, että työskentely kohderyhmän kanssa on tärkeää?

ALAKÄRPPÄ käy läpi keinoja, joiden avulla asiakastyön tekeminen äärimmäisen vaativassa toimintaympäristössä on mahdollista ja kuinka omasta hyvinvoinnista voi pitää huolta todellisuuden rajoja venyttävässä työssä.

Tiina Alakärppä on koulutukseltaan teologian maisteri, seksuaaliterapeutti ja uskontotieteen väitöskirjatutkija. Hän on kouluttanut kirjan teemoista poliisin, rikosseuraamusalan, sosiaali- ja terveystieteiden ammattilaisia sekä yliopisto-opiskelijoita.

ISBN 978-952-382-822-3

DOCENDO

Heartcore
PIIHEMETÄ ARVOKA KOSKIN PAINOKKIN